

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/13017 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 7 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het door appellante gemaakte bezwaar tegen het uitblijven van een beslissing op een aanvraag om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen ongegrond verklaard en de aanvraag afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 augustus 2007, verzonden op diezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 17 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

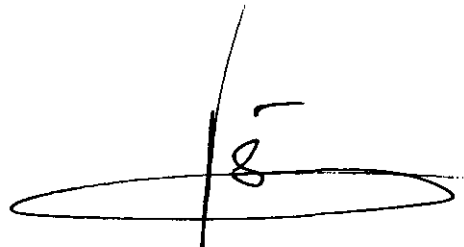
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2007

154-501.

Verzonden: 16 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/13017

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te , eiseres,
gemachtigde: mr. B.J. Manspeaker, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van
Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. F. Boone, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 27 april 2005 heeft eiseres bij verweerder bezwaar ingesteld tegen het niet tijdig beslissen op de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'voortgezet verblijf'.

Bij besluit van 13 februari 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij faxbericht van 13 maart 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 27 april 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiseres is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde.
Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd – voor zover hier relevant – in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Op grond van artikel 3.80, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) is de aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, tijdig ingediend, indien deze is

ontvangen uiterlijk op de dag voor de dag waarop de geldigheidsduur verstrijkt, dan wel, indien deze later is ontvangen, indien de termijnoverschrijding de vreemdeling niet kan worden toegerekend.

Ingevolge het tweede lid van artikel 3.80 van het Vb 2000 wordt de niet-tijdige aanvraag tot het wijzigen of tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning gelijkgesteld met een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning.

Op grond van artikel 3.82, eerste lid, van het Vb 2000, zijn de artikelen 3.71, 3.77, 3.78 en 3.79 van het Vb 2000 niet van toepassing en zijn de artikelen 3.86 en 3.87 van het Vb 2000 van overeenkomstige toepassing, indien de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning naar het oordeel van de Minister is ontvangen binnen een redelijke termijn nadat het rechtmatig verblijf, bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000, of als Nederlander, is geëindigd.

Krachtens artikel 3.71, eerste lid, van het Vb 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

In artikel 3.71, vierde lid van het Vb 2000 is bepaald dat de Minister het eerste lid van dit artikel buiten toepassing kan laten voorzover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de hardheidsclausule).

2.2. Verweerder heeft het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard en zich op het standpunt gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. Eiseres is in het bezit geweest van een verblijfsvergunning welke geldig was tot 1 maart 2002, terwijl onderhavige aanvraag pas op 12 augustus 2004 is ingediend. Naar het oordeel van verweerder kan de te late indiening van de aanvraag aan eiseres worden toegerekend, nu zij niet binnen een redelijke termijn na het eindigen van het rechtmatig verblijf de aanvraag heeft ingediend. Bij verweerder is niet gebleken van een eerder ingediende aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning. Verweerder werpt aan eiseres het mvv-vereiste tegen. De door eiseres aangevoerde omstandigheden leiden niet tot de conclusie dat toepassing van het mvv-vereiste in dit geval zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

2.3. Eiseres kan zich met het bestreden besluit niet verenigen en voert daartoe het volgende aan. Verweerder had het bezwaarschrift gegrond moeten verklaren, omdat de wettelijke beslistermijn voor het beslissen op de aanvraag was verstreken. Voorts stelt eiseres dat zij op 17 december 2001 een aanvraag heeft ingediend tot wijziging van de verblijfsvergunning regulier in een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf. Ten onrechte is de aanvraag van 17 december 2001 destijds enkel behandeld als een aanvraag tot het verlengen van een verblijfsvergunning regulier voor verblijf bij echtgenoot. Tot op heden heeft verweerder niet beslist op de aanvraag van 17 december 2001. Daarom heeft eiseres op 12 augustus 2004 opnieuw een aanvraag gedaan tot wijziging van de verblijfsvergunning regulier in een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf. Volgens eiseres heeft zij derhalve tijdig de aanvraag ingediend, zodat het mvv-vereiste niet aan haar had mogen worden tegengeworpen. Subsidiair stelt eiseres dat haar op grond van de hardheidsclausule vrijstelling had moeten worden verleend van het mvv-vereiste.

2.4. De rechtbank overweegt als volgt.

2.4.1. De stelling van eiseres dat verweerder haar bezwaar tegen het niet tijdig nemen van een besluit gegrond had moeten verklaren, wordt door de rechtbank niet gevolgd. Ingevolge artikel 6:20, zesde lid, van de Algemene wet bestuursrecht kan het bezwaar of beroep tegen het niet tijdig beslissen op de aanvraag alsnog gegrond worden verklaard, indien de indiener van het bezwaar- of beroepschrift daarbij belang heeft. Namens eiseres is onvoldoende aangegeven welk belang zij heeft bij de beoordeling van het bezwaar tegen het uitblijven van een beslissing.

2.4.2. Ter beoordeling staat of de aanvraag van eiseres van 12 augustus 2004 door verweerder op juiste gronden is aangemerkt als een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning, omdat deze niet tijdig is ingediend en de termijnoverschrijding aan eiseres kan worden toegerekend. Vast staat dat eiseres in het bezit was van een verblijfsvergunning met als beperking "verblijf bij echtgenoot", die geldig was tot 1 maart 2002. Naar het oordeel van de rechtbank is door eiseres niet aangetoond dat de aanvraag van 12 augustus 2004 inhaakt op een feitelijk eerder ingediende aanvraag tot wijziging van de verblijfsvergunning. Zo is niet gebleken dat de aanvraag van 17 december 2001 tot verlenging van de verblijfsvergunning tevens moet worden aangemerkt als een aanvraag tot wijziging van de verblijfsvergunning. De gestelde omstandigheden dat eiseres veronderstelde dat zij tijdens haar gesprek met de Vreemdelingendienst op 25 januari 2002 een aanvraag tot wijziging van de verblijfsvergunning had gedaan, en dat zij de wens had een dergelijke aanvraag in te dienen, doen er niet aan af dat niet is gebleken van een feitelijk ingediende aanvraag vóór de ingediende aanvraag van 12 augustus 2004. Deze omstandigheden, alsmede hetgeen overigens namens eiseres is aangevoerd, geven naar het oordeel van de rechtbank geen aanleiding voor de conclusie dat verweerder de termijnoverschrijding voor het indienen van de aanvraag niet aan eiseres had mogen toerekenen. Derhalve heeft verweerder de aanvraag op goede gronden aangemerkt als een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning, waarop het bepaalde omtrent het mvv-vereiste in artikel 3.71 van het Vb 2000 van toepassing is.

2.4.3. Ten aanzien van het subsidiaire standpunt van eiseres dat haar op grond van artikel 3.71, vierde lid van het Vb 2000, het mvv-vereiste niet had mogen worden tegengeworpen, overweegt de rechtbank als volgt. Eiseres heeft ter onderbouwing van haar beroep op de hardheidsclausule aangevoerd dat zij in Nederland een arbeidsovereenkomst heeft voor onbepaalde tijd, voorziet in haar eigen levensonderhoud, een huurovereenkomst heeft, financiële verplichtingen heeft, haar zoon in Nederland verblijft en dat zij sociale rechten heeft opgebouwd. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat hiermee niet is gebleken van dermate bijzondere, individuele omstandigheden dat van eiseres niet kan worden gevergd terug te keren naar haar land van herkomst om aldaar een mvv aan te vragen.

2.4.4. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag voor een verblijfsvergunning mogen afwijzen op grond van het ontbreken van een mvv. Het beroep is derhalve ongegrond. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is de rechtbank niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

3. Beslissing

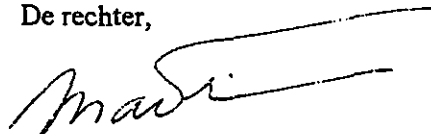
De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.A.C. Prins, rechter, in aanwezigheid van V.A. Van de Weyer, griffier, en door de rechter ondertekend.

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: **0 7 AUG 2007**

Afschrift verzonden op: **0 7 AUG 2007**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr A.J.J. Fraanje
Mr B.J. Manspeaker

Steegversloot 54
3311 PP Dordrecht

Tel. 078 614 50 16
Fax 078 614 55 25

FRAANJE & MANSPEAKER
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4663-C - 4 SEP 2007	
ZAAKNR.	0329
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

betreft: / IND Zwolle
onze ref: 20070338 / er
uw ref: 8904 12.0185
datum: 4 september 2007

PER FAX: 070 365 13 80

Alsmede per post

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Griffier: gemachtigde heeft bij u een rekening-courant t.b.v. de betaling van het griffierecht

onder de naam: "Fraanje en Manspeaker advocaten"

Hoger Beroepschrift Vreemdelingenwet Regulier

Ten behoeve van de vreemdeling:

achternaam
voornamen
geboortedatum
nationaliteit Indonesisch
geslacht V
woon- of verblijfplaats

Van:

naam gemachtigde	B.J. Manspeaker
volmacht	De advocaat verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.
plaats van vestiging	Dordrecht
correspondentieadres	Steegversloot 54, 3311 PP Dordrecht
telefoonnummer	078 614 50 16
faxnummer	078 614 55 25
Overige gegevens:	
IND-nummer	8904.12.0185
CRV-nummer	
IND-district	IND Zwolle
datum bekendmaking uitspraak	7 augustus 2007
omschrijving uitspraak	Uitspraak rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Dordrecht, Awb 06/13017, waarbij beroep tegen ongegrond verklaring bezwaar tegen niet-tijdig beslissen op aanvraag tot verlenen verbijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'voortgezet verblijf' ongegrond is verklaard.

Tegen genoemde uitspraak, welke hierbij is gevoegd (*), wordt hoger beroep ingesteld en de volgende grieven aangevoerd:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging (r.o.) 2.4.1 besloten dat appellante onvoldoende aangegeven heeft welk belang zij heeft bij de beoordeling van het bezwaar tegen het uitblijven van een beslissing.

Het belang van cliënte bij gegrond verklaring van het bezwaar tegen het niet-tijdig beslissen ligt daar in dat de proceskosten en een schadevergoeding voor het inschakelen van rechtshulp worden vergoed. Het instellen van bezwaar is het enige rechtsmiddel dat bestaat om het bestuursorgaan te dwingen een besluit te nemen. Door het niet-tijdig beslissen lijdt appellante schade, zowel materieel als immaterieel.

Tevens moet zij kosten maken voor het inschakelen van rechtshulp. Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte niet geoordeeld dat het bezwaar tegen het niet-tijdig nemen van een besluit gegrond had moeten worden verklaard.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank de aanvraag van 12 augustus 2004 niet aangemerkt als een vervolg-aanvraag op de aanvraag van 17 december 2001. Vaststaat immers dat op 17 december 2001 een aanvraag is ingediend voor verlenging van de verblijfsvergunning met als doel 'verblijf bij echtgenoot' en dat in het kader van die aanvraag een gesprek met de Vreemdelingendienst heeft plaats gevonden op 25 januari 2002. Pas dan is gebleken dat er sprake was van een wijziging van de omstandigheden, zodat tijdens dat gesprek door appellante is aangegeven dat zij een wijziging van het doel van haar verblijfsvergunning wilde indienen. Uit het Model M63 van 7 februari 2002 blijkt dat door de Vreemdelingendienst duidelijk op het voorblad is aangegeven dat het hier een wijziging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd betreft.

Dit is ook een logisch gevolg van het gesprek van 25 januari 2002. Appellante heeft immers geen enkel redelijk en logisch belang bij het doorzetten van een aanvraag tot verlenging, aangezien er sprake was van een verandering in de omstandigheden.

Het standpunt van de IND getuigt van een overdreven formalisme, mede gelet op de termijn die is verstreken vanaf 17 december 2001 tot 12 augustus 2004, de datum van de vervolg-aanvraag en de termijn die nadien is verstreken, hetgeen uiteindelijk heeft geleid tot een beslissing op 13 februari 2006.

Gelet op al deze omstandigheden had de IND in ieder geval de aanvraag van 12 augustus 2004 als tijdig ingediend moeten beschouwen en de termijnoverschrijding niet aan eiseres toe moeten rekenen.

Ten onrechte heeft de rechtbank het standpunt van de IND, dat de aanvraag moet worden aangemerkt als een aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning waarop het bepaalde omtrent het mvv-vereiste in art. 3:71 Vw van toepassing is, goedgekeurd.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 2.4.3 aangegeven dat het standpunt van de IND, dat niet is gebleken van dermate bijzondere, individuele omstandigheden, dat van appellante niet kan worden gevergd terug te keren naar haar land van herkomst om aldaar een machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen, een juist oordeel is.

De rechtbank heeft het standpunt van de IND marginaal getoetst, terwijl een volle toetsing van alle feiten en omstandigheden aan de orde is, hetgeen ook blijkt uit de werkwijze van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, die een besluit van een bestuursorgaan ten volle toetsen.

Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank aldus aangegeven dat het bestuursorgaan de aanvraag terecht heeft afgewezen op grond van het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf. Ook dit is weer een uiting van overdreven formalisme, die niet getuigt van het op een beschaafde manier behandelen van burgers in het verkeer tussen burgers en bestuursorganen, zoals geregeld in hoofdstuk 2 van Awb.

Grief 5

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard en geen veroordeling in de proceskosten uitgesproken.

Naar de mening van appellante diende het beroep gegrond te worden verklaard en had het bestuursorgaan moeten worden veroordeeld in de proceskosten.

Dordrecht, 4 september 2007.

B.J. Manspeaker